

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเสนอผลเป็น ๔ ตอน ดังนี้

๑. ผลการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
๒. ผลการหาความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบประเมินวิทยานิพนธ์
๓. ผลการหาความเที่ยงของการประเมินค่า
๔. ผลการหาความตรงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์

๑. ผลการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

๑.๑ ผลการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างข้อรายการหรือข้อกระทงเพื่อประเมินวิทยานิพนธ์จำนวน ๑๒๐ ข้อกระทง ดังแสดงในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ แสดงหัวข้อการประเมิน และข้อกระทง เพื่อใช้ในการประเมินวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลำดับที่	หัวข้อการประเมิน	จำนวนข้อกระทง
๑	ชื่อเรื่อง	๗
๒	ความเป็นมาของปัญหา	๑๒
๓	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	๖
๔	สมมุติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)	๑๑
๕	นิยามคำศัพท์เฉพาะ	๕
๖	ข้อจำกัดของการวิจัย	๔
๗	ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
๘	การศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	๑๒
๙	วิธีดำเนินการวิจัย	๑๓
๑๐	การวิเคราะห์ข้อมูล	๗
๑๑	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๘
๑๒	การสรุปและอภิปรายผล	๑๘
๑๓	รูปแบบของการเขียนรายงาน	๖
๑๔	แหล่งค้นคว้าและหนังสืออ้างอิง	๖
	รวม	๑๒๐

๑.๒ ผลการวิเคราะห์ครั้งที่ ๑

ในการวิเคราะห์ครั้งที่ ๑ ได้นำแบบประเมินวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้คณาจารย์บัณฑิตศึกษาจากภาควิชาต่างๆ ในสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๑๐๕ ท่าน พิจารณาว่าข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินวิทยานิพนธ์นั้น มีความเกี่ยวข้องหรือจำเป็นแก่การประเมินวิทยานิพนธ์ของนิสิตหรือไม่ เพื่อคัดเลือกข้อกระทงเหล่านั้นไว้ในแบบประเมินวิทยานิพนธ์ต่อไป ผลปรากฏว่า มีคณาจารย์จากภาควิชาต่าง ๆ ได้แสดงความคิดเห็น และส่งแบบประเมินวิทยานิพนธ์คืนมาจำนวน ๗๘ ท่าน สำหรับการคัดเลือกข้อกระทงแต่ละข้อกระทงนั้น ใช้เกณฑ์ในการตัดสินด้วยการเห็นตรงกันร้อยละ ๘๐ ของจำนวนคณาจารย์ที่แสดงความคิดเห็น โดยถ้าเห็นตรงกันทั้ง ๖๒ ท่านขึ้นไปจะคงข้อกระทงนั้นไว้ ส่วนข้อกระทงที่เสนอเพิ่มเติม การเปลี่ยนแปลงในด้านถ้อยคำให้เหมาะสมรัดกุม การรวมข้อกระทงที่มีความหมายในการประเมินคล้ายคลึงกันไว้ด้วยกัน และจัดลำดับข้อกระทงในการประเมินใหม่ให้เหมาะสม ได้พิจารณาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และตามความเหมาะสม สรุปแล้วได้ข้อกระทงที่มีผู้เห็นด้วย รวมทั้งมีการแก้ไข ตัดทิ้ง เพิ่มเติม ได้ข้อกระทงรวมทั้งสิ้น ๘๒ ข้อ รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงหัวข้อและจำนวนข้อกระทง เพื่อใช้ในการประเมินวิทยานิพนธ์ ที่ได้จากการคัดเลือก
ปรับปรุง และเพิ่มเติม ภายหลังจากได้ทำการคัดเลือกครั้งที่ ๑

ลำดับที่	หัวข้อการประเมิน	จำนวนข้อกระทง
๑	ชื่อเรื่อง	๔
๒	ความเป็นมาของปัญหา	๗
๓	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	๔
๔	สมมุติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)	๕
๕	นิยามคำศัพท์เฉพาะ	๕
๖	ข้อจำกัดของการวิจัย	๕
๗	ข้อตกลงเบื้องต้น	๓
๘	การศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	๖
๙	วิธีดำเนินการวิจัย	๑๑
๑๐	การวิเคราะห์ข้อมูล	๓
๑๑	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖
๑๒	การสรุปและอภิปรายผล	๑๓
๑๓	รูปแบบของการเขียนรายงาน	๕
๑๔	แหล่งค้นคว้าและหนังสืออ้างอิง	๔
๑๕	การประเมินวิทยานิพนธ์ทั้งฉบับ*	๒
	รวม	๘๒

* หัวข้อการประเมินนี้ เพิ่มจากหัวข้อที่ผู้ประเมินกำหนดไว้เดิม

๑.๓ ผลการวิเคราะห์ครั้งที่ ๒

ในการวิเคราะห์ครั้งที่ ๒ ได้นำแบบประเมินที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ แล้ว ไปให้คณาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีผู้การศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก และไม่ได้รับการสุ่มในครั้งแรก จำนวน ๑๕ ท่าน เพื่อคัดเลือกข้อกระทงอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่ามีคณาจารย์แสดงความคิดเห็น และส่งแบบประเมินคืนมา จำนวน ๑๓ ท่าน จึงทำการคัดเลือกข้อกระทงอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้ความเห็นตรงกันร้อยละ ๘๐ เช่นกัน ซึ่งจะคงข้อกระทงที่คณาจารย์เห็นด้วยตั้งแต่ ๑๐ ท่านขึ้นไปไว้ และทำการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง สรุปเป็นผลสุดท้ายได้แบบประเมินวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยข้อกระทงเพื่อใช้ในการประเมินวิทยานิพนธ์รวม ๘๘ ข้อกระทง จากหัวข้อการประเมิน ๑๖ หัวข้อ รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ แสดงผลสุดท้ายที่ได้จากการสร้างแบบประเมินวิทยานิพนธ์ ภายหลังจากได้ทำการพัฒนา
ครั้งที่ ๒ แล้ว

ลำดับที่	หัวข้อการประเมิน	จำนวนข้อกระทง
๑	ชื่อเรื่อง	๕
๒	ความเป็นมาของปัญหา	๖
๓	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	๓
๔	สมมุติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)	๖
๕	นิยามคำศัพท์เฉพาะ	๕
๖	ขอบเขตของการวิจัย *	๔
๗	ข้อจำกัดของการวิจัย *	๒
๘	ข้อตกลงเบื้องต้น	๔
๙	การศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	๖
๑๐	วิธีดำเนินการวิจัย	๑๑
๑๑	การวิเคราะห์ข้อมูล	๔
๑๒	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๗
๑๓	การสรุปและอภิปรายผล	๑๓
๑๔	รูปแบบของการเขียนรายงาน	๖
๑๕	แหล่งค้นคว้าและหนังสืออ้างอิง	๔
๑๖	การประเมินวิทยานิพนธ์ทั้งฉบับ	๒
	รวม	๘๘

* เดิมรวมเป็นข้อเดียวกันในข้อจำกัดของการวิจัย

๒. ผลการหาความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์

การหาความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนตามแบบของฮอยท์ แยกออกเป็น ๓ ตอน คือ

๒.๑ ความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์ โดยผู้ประเมินท่านที่ ๑ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ การหาความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์ตามแบบของฮอยท์ โดยผู้ประเมินท่านที่ ๑

Sources	df	Sum of Squares	MS
Theses	๖	๖๕.๖๔	๑๐.๙๔
Items	๘๗	๗๙.๗๖	๐.๙๒
Error	๕๒๒	๑๓๑.๒๒	๐.๒๕
Total	๖๑๕	๒๗๖.๖๒	

จากตารางที่ ๗ คำนวณได้ค่าความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์เท่ากับ ๐.๙๔ และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ ± ๔.๓๙ หน่วยคะแนน

๒.๒ ความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์ โดยผู้ประเมินท่านที่ ๒ ปรากฏผลดังแสดงใน ตารางที่ ๘

ตารางที่ ๘ การหาความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์ตามแบบของฮอยท์ โดยผู้ประเมิน ท่านที่ ๒

Sources	df	Sum of Squares	MS.
Theses	๖	๖๘.๕๕	๑๑.๔๒
Items	๘๗	๓๒.๗๕	๐.๓๘
Error	๕๒๒	๑๓๕.๓๒	๐.๒๖
Total	๖๑๕	๒๓๕.๖๑	

จากตารางที่ ๘ คำนวณได้ค่าความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์เท่ากับ ๐.๕๘ และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ ๔.๕๘ หน่วยคะแนน

๒.๓ ความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์ โดยผู้ประเมินท่านที่ ๓ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ การหาความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์ตามแบบของชอยท์ โดยผู้ประเมินท่านที่ ๓

Sources	df	Sum of Squares	MS
Theses	๖	๒๒.๘๘	๓.๘๑
Items	๘๗	๕๕.๙๔	๐.๖๔
Error	๕๒๒	๑๑๔.๕๕	๐.๒๒
Total	๖๑๕	๑๙๓.๓๗	

จากตารางที่ ๕ คำนวณได้ค่าความเที่ยงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์เท่ากับ ๐.๙๔ และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ ± ๔.๔๙ หน่วยคะแนน

๓. การหาค่าความเที่ยงของการประเมินค่าระหว่างผู้ใช้แบบประเมินวิทยานิพนธ์

การหาค่าความเที่ยงของการประเมินค่าระหว่างผู้ใช้แบบประเมินวิทยานิพนธ์ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏผลดังตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประเมินค่า

Sources	df	Sum of Squares	Variance
From Theses	๖	๔,๔๓๘.๐๐	๗๓๖.๕๐
From Raters	๒	๘,๐๒๗.๕๐	
From Remainder	๑๒	๘,๑๖๘.๕๐	๖๘๐.๗๐
Total	๒๐	๒๐,๖๓๔.๐๐	

จากตารางที่ ๑๐ คำนวณค่าความเที่ยงของการประเมินค่าของผู้ประเมิน ๑ ท่าน ได้เท่ากับ ๐.๐๙ และค่าเฉลี่ยความเที่ยงของการประเมินจากผู้ประเมินทั้งหมด ได้เท่ากับ ๐.๒๔

๔. การหาความตรงของแบบประเมินวิทยานิพนธ์

เมื่อนำคะแนนที่ได้จากการประเมินวิทยานิพนธ์ฉบับตีพิมพ์ และตี มาเปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติที่ปรากฏผลดังตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ แสดงค่าสถิติของคะแนนที่ได้จากการประเมินวิทยานิพนธ์ฉบับตีพิมพ์ และฉบับตี

สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ	N	$\bar{x}$	S.D.	Md	ΣX^2d	t
คะแนนที่ได้จากการประเมินวิทยานิพนธ์						
ฉบับที่ได้คะแนนตีพิมพ์	๕	๒๖๘.๘๐	๓๙.๙๒			
คะแนนที่ได้จากการประเมินวิทยานิพนธ์				๑๒.๒๑	๑,๔๗๘.๘๐	๑.๔๒
ฉบับที่ได้คะแนนตีพิมพ์	๕	๒๕๖.๖๐	๒๙.๙๕			

จากตารางจะเห็นว่า การใช้แบบประเมินวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ประเมินวิทยานิพนธ์ฉบับที่ได้คะแนนตีพิมพ์ และฉบับที่ได้คะแนนตีพิมพ์ ซึ่งเป็นคะแนนที่ได้จากการประเมินของภาควิชา นั้น ผลปรากฏว่า คะแนนที่ได้จากการใช้แบบประเมินของผู้วิจัยประเมินวิทยานิพนธ์ทั้งสองเล่มนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕